

Door de jaren heen

In de afgelopen dertig jaar heeft Stéphanos veel meegemaakt. Van een enkele vreemdeling in Malawi tot een groot terrein met veel voorzieningen waar honderden mensen per dag komen. Er waren hoogte- en dieptepunten. Het is onmogelijk om alles te noemen, maar we nemen u graag mee door de jaren heen.

Ds. W. Pieters (bestuurslid van 1989 – 2005, o.a. als voorzitter en secretaris)

De eerste jaren waren turbulent. We hadden als bestuur in het verre Nederland weinig zicht op hoe dingen in Malawi gingen. Maar we leerden met vallen en opstaan. Als voorzitter vanaf de eerste vergadering die ik bijwoonde, in Nederhemert, herinner ik me nog levendig die keer dat we moesten besluiten of we een weesdorp zouden opzetten of niet; het maismolenproject liep op niets uit. Maar een weesdorp zou heel veel geld kosten. En dat geld was er niet. En – als het niet zou gaan – konden we er niet zomaar weer mee stoppen.

We wisten: als we beginnen, moeten we dóór. Wat was het spannend, samen pratend, en – vooral – biddend om licht en leiding van Omhoog. Ik voel nog hoe het door mij heen trok, toen we mochten geloven dat de Heere het wilde. En dienovereenkomstig besloten we! En het geld? Het kwam er – soms voorgeschooten door de bestuursleden zelf. Maar toch: de Heere wilde genadig voorzien. Hij heeft ons niet beschaamd. Van harte was en is het de wens van mij en alle toenmalige bestuursleden, dat Gods gunst op dit werk rust en Zijn zegen het bekroont – in alle tijdelijke en eeuwige, lichamelijke en geestelijke aspecten.

1988

1989

1990

1991

1992

1993

Ds. R.J. Oomen (bestuurslid van 1989 – 2001, o.a. als penningmeester)

Het was in april 1988 dat ds. K. Veldman mij vroeg om penningmeester te worden van Stéphanos. Het werk was begonnen met de ondersteuning van ongeveer vijftien gemeentes van de Free Presbyterian Church in Malawi. In 1988 kon dat werk overgedragen worden aan de Free Presbyterian Church in Schotland. Het bestuur had kennis genomen van de grote behoeften van deze gemeentes en haar leiders. Het leidde tot het opzetten van drie maismolens in Thyolo, Ngabu en Ntaja. De opzet was om werkgelegenheid te scheppen voor de mensen die dat werk moesten doen en om bij te dragen aan het onderhoud van de leiders van de gemeentes. Het was moeilijk om dit werk zonder leiding vanuit het bestuur te doen. Daarom werd in 1991 de familie Campbel uitgezonden. Die hebben daar twee jaar gewerkt. Zij zijn geconfronteerd met de nood van de weeskinderen. Voor dit werk kregen zij van de dorpsoudsten land aangeboden om deze kinderen te gaan helpen.

Dick en Geurtje van Schaik werden in 1994 uitgezonden om uit te vinden hoe zo'n weeshuis opgezet moest worden. Het land was een woestijn en de heer Jan Brons en zijn vriend zijn langere perioden daar geweest om aan de opbouw mee te helpen. Tot 1999 heb ik als penningmeester hieraan mogen meehelpen. Door mijn studie moest ik dat neerleggen. Ik ben nog lid van het bestuur gebleven tot september 2001. Na mijn studie werd ik in augustus 2002 bevestigd tot predikant in Grand Rapids en door Stéphanos uitgezonden als predikant-directeur van Stéphanos Children's Home. Het werd een hectische tijd, want na negen maanden werd ik ook tot zendeling benoemd voor de Reformed Presbyterian Church, die toen 85 gemeentes telde. We hebben de tijd op Stéphanos als een gezegende tijd ervaren ondanks de problemen die we ontmoet hebben, omdat we menigmaal Gods hulp hebben ervaren. Het werk groeide met hulp van de medewerkers gestaag. Per 1 mei 2007 heeft de heer Paans het leiderschap overgenomen en zijn we verder gegaan met het zendingswerk in de RPC voor de HHK. De Heere komt de eer toe voor al Zijn zegeningen.

Isak en Charles Zomba worden in 1997 achter het ziekenhuis in Zomba gevonden. Isak was toen 7 jaar oud en Charles een paar jaar jonger. Ze woonden en leefden in de modder en haalden hun dagelijks eten uit de vuilnisbakken bij het ziekenhuis. Ze hadden geen naam en Isak kon niet lopen, niet praten en wist niets. De kinderen werden opgenomen in het ziekenhuis en beetje bij beetje zagen we Isak veranderen. Hij heeft een verstandelijke handicap maar hij ontwikkelde zich tot een pientere, vriendelijke jongen. Een Malawiaanse familie ontfermt zich over Isak en adopteert hem in 2002. Nu helpt hij de vier oudere jongens mee op de boerderij van zijn adoptievader. Regelmatig hebben we Charles meegenomen om zijn oudere broer te bezoeken. Het was altijd ontroerend om te zien hoe die twee op elkaar reageerden. Charles heeft jaren op Stéphanos gewoond maar hij kon door zijn ontwikkelingsachterstand niet verder leren. Hij woont nu zelfstandig in een huisje buiten Stéphanos en werkt op de Stéphanos boerderij.

NUNSPETER COURANT VAN DINSDAG 5 OKTOBER 1999

Autowasdag en verkoop voor Stichting Stephanos

ELSPEET — De werkgroep van de afdeling Elspeer van de Stichting Stephanos houdt zaterdag 9 oktober van 9.30 tot 15.00 uur een reeks van activiteiten in en rond het Kerkerf. De baten komen ten goede aan een weeshuis in Malawi. Ds. L. Schaafsma, die onlangs door de Hervormde Gemeente in Elspeer, naar dit gebied in Zuid-Afrika is uitgezonden, is als predikant aan dit weeshuis verbonden.

Zo staat er een groot aantal vrijwilligers klaar die tegen betaling van een tientje de auto keurig wassen. Terwijl een ieder wacht, wordt er in 't Kerkerf een kop koffie/thee of frisdrank aangeboden. Deze consumptie is bij de prijs inbegrepen. In 't Kerkerf worden allerlei zelfgemaakte spullen uit Malawi verkocht, zoals kettingen, armbandjes, tassen en autootjes van riet. Ook is er een verkoopafel met speelgoed en een grabbelton voor de kinderen. Werkgroep lid Alida Kaashoek verwacht veel van deze actiedag.

Uit: Zijn daden gedenken, Elspeer

1994

1995

1996

1997

1998

1999

Bert en Esther Beukers (veldwerkers in 1994 en 1999 – 2003)

In 1990 zijn de eerste contacten gelegd met Floor van Duijn, de toenmalige secretaris van Stéphanos. In de zomer van 1994 heb ik de familie Linge mogen meehelpen in de pioniersfase bij de supervisie van de bouw van de eerste weeshuisjes en het managershuis en de ontvangst van de eerste container. In 1998 waren wij inmiddels getrouwd en werden wij door onze toenmalige predikant ds. K. Veldman gevraagd om een landbouwproject voor het weeshuis op te zetten. Na een korte voorbereidingstijd vertrokken we in januari 1999 als gezin met twee kinderen naar Malawi. Het doel van het project was om het weeshuis zelfvoorzienend te maken in agrarische producten. Op zo'n vijftien hectare grond zijn duizenden fruitbomen en lokale bomen geplant. Ook verbouwden we mais, zonnebloemen en soja voor de winning van meel en olie. Dit alles, net als de groenten in de groentetuinen, op biologische basis. Er zijn fokprogramma's opgezet voor geiten en konijnen. Door een groep Harskampers - van uit onze thuisgemeente - is er een grote kippenschuur gebouwd met daarin ruim zevenhonderd kippen. Ook zijn er cursussen opgezet voor de kinderen, de medewerkers en het outreachprogramma. Na een periode van 3,5 jaar is Alex Zilembo ingewerkt om deze taken over te nemen en zijn wij als gezin, met inmiddels drie kinderen, weer naar Nederland teruggekeerd. Wij hebben intens genoten van de contacten met de lokale bevolking en zijn dankbaar voor de tijd in Malawi. We hebben veel kennis mogen overdragen, maar ook minstens zoveel mogen leren. Kortom een dubbele oogst. Soli deo gloria: God alleen de eer!

Thea Mawaya (veldwerker sinds 2002)

In februari 2002 arriveert Thea (dan nog Den Ouden) op Stéphanos. Zij krijgt de verantwoordelijkheid voor het onderwijs en het Outreach-programma. Sinds 2006 is Thea getrouwd met Paul Mawaya. Ze wonen met hun kinderen Joel, Joshah en Josephine in Malawi. Thea is nog altijd verantwoordelijk voor het Outreach-programma. Haar motto is: Leiden is dienen.

2000

2001

2002

2003

2004

2005

Ds R. P. van Rooijen (bestuurslid sinds 2004)

Ik maak al vijftien jaar deel uit van het bestuur van Stéphanos. Ds. Stelwagen (de toenmalige voorzitter) heeft mij gevraagd.

Mijn betrokkenheid bij Stéphanos is van oudere datum. Ik kwam met Stéphanos in aanraking door ds. C. van den Berg en door Floor van Duijn, die deel uitmaakte van de kerkenraad van de wijkgemeente 'Morgenster' in Katwijk aan Zee. Via hen kwam ik in contact met de plaatselijke werkgroep.

Al bijna dertig jaar geleden! Daar hoorde ik over maismolens, over hiv-besmetting, AIDS en armoede. Ik hoefde niet lang na te denken over de vraag om deel te gaan uitmaken van het bestuur. In het bestuur ben ik enkele jaren tweede voorzitter geweest en een tijdlang voorzitter. Als ik terugkijk dan is het van mijn kant alles te kort. En we mogen zeggen: Het zijn de goedertierenheden des HEEREN, dat wij niet vernield zijn, dat Zijn barmhartigheden geen einde hebben. Zijn trouw is groot.

Werkgroep Staphorst gaat in 2004 voor een werkvakantie naar Malawi en zet het grootste gebouw op het Stéphanosterrein in elkaar.

Mevr. J. Koetsier-Schokker schrijft in 2004 een kinderboek over twee kinderen uit het weeshuis: Leska en Abena in het weesdorp.

Jos en Maaïke Josse

(augustus 2007 - augustus 2009 en september 2014 - september 2018)

Jos en Maaïke hebben zich jarenlang ingezet voor Stéphanos, zowel vanuit Nederland als ter plaatse in Malawi. Of deze inzet daadwerkelijk heeft bijgedragen aan de ontwikkeling en de zelfstandigheid van de Malawianen? Ze omschrijven het als een cirkel: Je gooit een steen in een plas water en ziet de rimpels zich steeds verder uitbreiden, als cirkels over het wateroppervlak golven.

Vergelijk dit met een verlaten, eenzaam, hulpeloos gebied in Malawi waar dertig jaar geleden een waterpomp werd geplaatst. In de afgelopen jaren is dit gebied uitgegroeid tot een weesdorp met onderwijs en onderdak, verschillende projecten in de omliggende dorpen, trainingen en ondersteuningsprogramma's aan families om een beter bestaan op te bouwen.

Ook zagen we kinderen en volwassenen gelukkiger worden en hun dankbaarheid uiten richting God die door én aan Stéphanos zo veel zegeningen heeft gegeven. Als rimpels die zich uitbreiden als een cirkel. Alleen door Hem is er toekomst voor Stéphanos.

2006

2007

2008

2009

2010

2011

Stéphanos – onze naam

De eerste werkzaamheden in Malawi waren diaconale projecten. Het was dan ook niet moeilijk om een naam te bedenken; we vernoemden Stéfanus, de eerste diaken. In het Grieks is dat Stéphanos, wat kroon of overwinningskrans betekent. De kroon is ook in ons logo verwerkt. Stéfanus mocht de eeuwige kroon/overwinningskrans ontvangen nadat hij gestenigd was.

De taak van een diaken is om te zorgen voor de armen, weduwen en wezen. Een diaken mag ook vertroosten met Gods Woord. Dit is precies wat Stichting Stéphanos ook doet, het helpen van de armen en weeskinderen met de Bijbel in de hand.

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

Jan. G. Roodhorst (bestuurslid sinds 2015, huidige voorzitter)

Medio 2015 werd ik door mijn schoondochter geattendeerd op een vacature in het bestuur van Stéphanos. Zij was toen net terug uit Malawi, waar zij haar afstudeeropdracht (voeding voor kinderen met HIV) heeft gedaan bij Stéphanos. Mijn belangstelling was gewekt, zeker daar ik al lange tijd de behoefte voelde om voor een hulpverleningsorganisatie werkzaam te zijn. Na sollicitatie en een fijn gesprek met het toen zittende bestuur ben ik toegelaten. Na enige tijd als algemeen bestuurslid het geheel van binnen te hebben meegemaakt werd het me duidelijk dat achter de schermen veel gebeurt. En dat door vrijwel alleen vrijwilligers.

In april 2018 ben ik gekozen tot voorzitter, nadat onze voorzitter ds. van Rooijen begin 2018 aangegeven had dat hij dit werk zou willen overdragen gezien zijn vele ambtelijke taken. Met behulp van bestuursleden, directeur dhr. van der Ham en adviseur dhr. Nijkamp hoop ik de taak als voorzitter te kunnen uitvoeren. Naast het voorzitten van bestuursvergaderingen en het onderhouden van contacten met aanverwante organisaties ben ik ook actief bezig met het toekomstige bestuursmodel.

Om onze stichting ook in de toekomst professioneel te laten functioneren zijn er wat aanpassingen nodig in het bestuursmodel. We gaan daarom werken met een Raad van Toezicht (RvT) en een Raad van Bestuur (RvB). Dit houdt in dat de verantwoording voor het dagelijks reilen en zeilen van de organisatie ligt in de handen van de directie (RvB) die onder toezicht staat en verantwoordelijkheid aflegt aan de RvT. Veel is hierover gesproken, gediscussieerd en vergaderd. Met de benoeming van dhr. J. van der Ham is een grote stap in de richting van de RvB gezet. Hij is inmiddels meer dan een jaar werkzaam als interim-directeur. Eind 2019 hopen we helemaal volgens het nieuwe bestuursmodel te werken. Vol vertrouwen zie ik de toekomst tegemoet. Gesteund door de vele vrijwilligers gaat het werk door in Malawi, Zambia en Nederland.

Onze dank gaat uit naar allen die ons de afgelopen dertig jaar hebben gesteund, op welke wijze dan ook. Veel is er niet zichtbaar voor de mensen, maar wel voor God. Boven alles danken we Hem, Die ons de krachten gegeven heeft om ons werk te doen. Ik wens allen Gods nabijheid en zegen toe.